

2. Hospodaření kulturních institucí v roce 2012

2.1. Zdroje financování kultury

Celková výše finančních zdrojů vstupujících do sektoru kultury dosáhla v roce 2012 více než 236,1 mld. Kč.¹ (viz. tab. č. 1 v příloze). V porovnání s rokem předcházejícím to bylo o 1,1 mld. Kč (o 0,5%) méně.

Co se původu finančních zdrojů týče, největší část jich pochází z oblasti finančních a nefinančních podniků (dále také "podniky"), na druhém místě jsou domácnosti, na třetím veřejné rozpočty, dále neziskové instituce a na posledním místě je mezinárodní prostředí.

V jednotlivých oblastech (odvětvích) kultury je obrázek podílů zdrojů financování poněkud odlišný. Zatímco v kulturním dědictví, interpretačním umění, uměleckém vzdělávání a v činnostech správního charakteru jsou rozhodující veřejné rozpočty (až s 56 % podílem), v tržně orientovaných odvětvích (výtvarné umění, tisk, média, architektura, reklama) to jsou zdroje podniků a domácností.

Jak ukazuje následující tabulka, ve tříleté časové řadě (2010 - 2012) **jsou patrné tendence růstu podílu domácností na celkových zdrojích a naopak poklesu podílu podniků**. Veřejné a ostatní zdroje v zásadě stagnují. S ohledem na poměrně nízkou absolutní úroveň, jsou výkyvy podílů ostatních zdrojů velmi vysoké.

Původ zdroje	2010	2011	2012	podíly v %	
				Index 2012/11 v %	Index 2012/10 v %
Veřejné rozpočty	13,5	14,6	14,5	99,3	107,4
Domácnosti	16,8	17,2	19,3	112,2	114,8
Podniky	66,7	65,9	62,2	94,4	93,3
Neziskové instituce	2,8	1,2	3,2	266,7	114,3
Ostatní svět	0,2	1,1	0,8	72,7	400,0

Z **veřejných rozpočtů** bylo v roce 2012 věnováno na kulturu 34,3 mld Kč tj. o 417mil. Kč (o 1,2%) méně než v roce předcházejícím. Tato částka představuje konsolidované provozní a investiční výdaje organizačních složek státu, územních samosprávných celků a státních

¹ V souladu s výše zmíněným manuálem se použitými zdroji rozumí veškeré provozní příjmy (snížené o zaplacené daně), investiční dotace, přijaté úvěry a půjčky (bez splacených), dary apod. získané institucemi s převažujícími kulturními aktivitami získané během referenčního roku.

mimorozpočtových fondů (kultury a pro podporu a rozvoj české kinematografie) na bázi pokladního plnění.

Z celkové výše výdajů bylo více než 28,2 mld. Kč určeno na provozní účely a necelých 6,1 mld. Kč na investice. Z pohledu úrovně veřejných zdrojů bylo nejvíce - jak provozních, tak i investičních prostředků - vydáno na kulturu z obecních a městských rozpočtů (více než 52 %) a to zejména do oblasti kulturního dědictví, interpretačního umění a uměleckého vzdělávání.

Celková částka věnovaná kultuře v roce 2012 představovala 2,16 % veřejných rozpočtů (v roce 2011 to bylo 2,17%).

Nepřímou pomoc státu kultuře je nemožné kvantifikovat, mimo jiné i proto, že její část může přicházet i prostřednictvím výdajů domácností a podniků (snížení základu daně v případě daru kulturní instituci).

Výdaje domácností na kulturu v roce 2012 dosáhly 45,5 mld. Kč, což je o 4,7 mld. Kč více než v předcházejícím roce a směřovaly nejvíce do sféry médií a tisku (televize, rozhlas, kino, knihy a tisk atd.) a to ve výši 29,9 mld. Kč, to představuje podíl 65,7 %. Mnohem méně prostředků domácnosti vydaly v oblasti kulturního dědictví, živé umělecké tvorby (interpretační a výtvarné umění) a uměleckého vzdělávání. Výdaje domácností na kulturu mají nejčastěji podobu vstupného, koncesionářských poplatků, jiných poplatků za služby, úhrad školného, zápisného a úhrad nákupů zboží kulturní povahy (knihy, časopisy, obrazy, starožitnosti atd.).

Podíl výdajů domácností na kulturu na celkových čistých peněžních výdajích domácností dosáhl zhruba tří procent.

V rámci **ostatních zdrojů** financování kultury (téměř dvoutřetinový podíl na celkových zdrojích) mají nejvýznamnější postavení finanční a nefinanční podniky (146,8 mld. Kč), dále nevládní neziskové instituce (7,6 mld. Kč). Zdrojem doplňkového charakteru byly prostředky ze zahraničí (1,9 mld. Kč). V porovnání s předcházejícím rokem byly ostatní zdroje o více než 5 mld. Kč (3,3 %) nižší.

Co se týče jejich rozdělení do jednotlivých oblastí, směřovaly zejména do reklamy (65,4 mld. Kč), médií (30,8 mld. Kč) a tisku (26,7 mld. Kč). Na druhé straně mnohem méně do tradičních kulturních odvětví, ve kterých tradičně převažuje účast zdrojů veřejných.

Uplatnění různorodých zdrojů v rozdílných kulturních oblastech je odrazem rozdílné úrovně rozvoje tržních vztahů v kulturním sektoru. Zatímco se veřejné zdroje nejvíce angažují v oblasti kulturního dědictví, uměleckého vzdělávání, interpretačního umění a správy, tak domácnosti a zejména podniky v oblastech tisku, audiovizu, reklamy a architektury.

2.2. Mikroekonomický pohled

Tabulky č. 3 a 4 uvedené v příloze umožňují hodnotit základní ekonomické ukazatele z výkazů zisku a ztrát kulturních subjektů získané z ročních zjišťování podnikového charakteru (výkazy P 5 – 01, NI a KULT). Je třeba dodat, že podniky jsou v rámci těchto šetření zařazovány do jednotlivých odvětví či oborů dle zásady převažující části tržeb a tak jejich veškeré tržby nemusí nutně pocházet z aktivit kulturního charakteru. Na druhé straně nejsou zahrnuty podniky, které mohou provozovat i kulturní činnosti, avšak převažující část jejich tržeb pochází z aktivit ne-kulturních. Cenou za úplnější pohled, který tak získáváme, je nižší přesnost (resp. „odvětvová“ jemnost či čistota) zjištěných dat.

Jak ukazují tab. č. 3, 4 a 10 **hospodaření sektoru kultury** skončilo v roce 2012 kladným hospodářským výsledkem ve výši přesahující 12,1 mld. Kč. Tato částka zhruba odpovídá ziskové marži (zisk po zdanění dělený tržbami) ve výši 4,9 % (tj. o 0,6 p.b. méně než v roce 2011).

Hospodaření jednotlivých oblastí kultury a poskytovatelů kulturních služeb je tradičně velmi nevyrovnané. Zatímco v kulturním dědictví bylo dosaženo nemalé ztráty (zejména archivy a knihovny), jiná odvětví byla značně zisková (reklama, média, tisk). Podle stupně ekonomické soběstačnosti (relace mezi tržbami za vlastní výkony a celkovými výdaji) **lze v rámci sektoru kultury odlišit dvě rozdílné sféry hospodaření**. Do první patří oblasti tradičního umění orientovaného spíše na publikum a návštěvnost, pro které je nepostradatelná finanční podpora z veřejných zdrojů (kulturní dědictví, divadla, soubory, festivaly atd.) a do druhé – orientované na trh – lze zařadit sféru kreativních aktivit (reklama, architektura, design), média a tisk se stupněm soběstačnosti přesahujícím 100 % (při celkové úrovni za sektor ve výši 84,9 % tj. o 4,2 p.b. nižší v porovnání s rokem 2011).

Tabulka č. 7 obsahuje údaje o **zaměstnanosti** a mzdách v kultuře. V roce 2012 v ní pracovalo zhruba 90 tis. pracovníků, z toho necelých 80 tis zaměstnanců (přepočtený stav) a zbytek dobrovolníků bez nároku na odměnu. Nad tento počet lze zřejmě předpokládat dalších několik tisíc osob pracujících v resortu na základě dohod o pracovní činnosti či v postavení osoby samostatně výdělečně činné. Pokud bychom přepočítali výši vykázaných ostatních osobních výdajů v kultuře pomocí průměrných mezd podle daných oblastí, dojdeme k počtu dalších cca 15 500 pracovníků zapojených na základě dohod (přepočtených na plnou pracovní dobu). Z výsledku různých statistických zjišťování lze odhadovat, že v kultuře dále působí cca 45 tis. OSVČ (majitelů). Celkem by tedy bylo možné odhadnout počet osob pracujících v kultuře zhruba na 150 tis. (zaměstnanců, dobrovolníků, pracovníků na dohody a OSVČ). Tento počet samozřejmě nezahrnuje pracovníky zabývající se kulturními aktivitami v ne - kulturních organizacích.

Průměrná hrubá měsíční mzda v kultuře dosáhla 24 982 Kč a byla o 130 Kč (o 0,5%) nižší než v celostátním měřítku. Zejména v případě kultury platí, že průměry mají velmi nízkou

vypovídací schopnost. Samozřejmě, že i do oblasti mezd se promítají podstatné rozdíly v úrovni hospodaření dvou odlišných sfér sektoru kultury – tradičních odvětví na straně jedné a médií, tisku a kreativních oborů na straně druhé (viz tab. č. 10). Zatímco v kulturním dědictví nedosáhla průměrná měsíční mzda ani 17 tis. Kč, tak v reklamě, tisku či v architektuře to bylo více než 27 tis. Kč a v oblasti audiovizuální a interaktivní techniky více než 35 tis. Kč. Celkově platí, že více než 45 % zaměstnanců v sektoru kultury pracuje v odvětvích s nižší než celostátní průměrnou mzdou.

Rozdílné ekonomické podmínky a výsledky mají svůj odraz také v **investiční aktivitě**. Při průměrné intenzitě investic v přepočtu 130 tis. Kč na zaměstnance v celém kulturním sektoru, to bylo v oborech tradičního umění jen 70,8 tis. Kč., v kreativních průmyslech 175,5 tis. Kč a v kulturních průmyslech (tisk a média) až 190 tis. Kč. (viz tab. č. 10).

Pohled na hospodaření sektoru lze částečně doplnit daty o **vývozu a dovozu** kulturního zboží a služeb (viz tab. č. 9 a), b) a c)). V zahraničním obchodu se zbožím a službami kulturního charakteru bylo dasaženo – podobně jako v předcházejících letech – kladného salda (7,6 mld. Kč). V této souvislosti je však třeba dodat, že uvedené údaje neodrážejí celý rozsah obchodní výměny v oblasti kultury (příslušná šetření jsou výběrová).

2.3. Makroekonomický pohled

Charakteristiku úrovně hospodaření kultury jako celku i jejích jednotlivých částí zcela přirozeně provází otázka místa a váhy tohoto sektoru v ekonomice. Při hledání odpovědi je třeba využít údajů a metod národního účetnictví.

S ohledem na disponibilní data o sektoru kultury se jeví jako nejvhodnější pro vyčíslení makroekonomických ukazatelů výrobní (odvětvová) metoda výpočtu hrubého domácího produktu (HDP). Podle ní se tento ukazatel rovná součtu hrubé přidané hodnoty zjištěné odpočtem mezispotřeby od hodnoty produkce (HPH) a čistých daní, tj. daní z daného odvětví snížených o dotace poskytnuté tomuto odvětví.

Vstupní data do propočtu by měla vycházet z údajů národního účetnictví, zejména pak z tabulek dodávek a užití. Tyto údaje představují svým způsobem optimální informační soustavu co do své komplexnosti, konzistence a mezinárodní srovnatelnosti. Uvedené přednosti jsou však vykoupeny vysokou pracností a z pohledu uživatelů dat dlouhou dobou čekání na (postupně upřesňované) výsledky.

Nutno dodat, že na základě těchto údajů **lze makroekonomické ukazatele sektoru kultury spíše odhadovat než přesně kalkulovat**. Je tomu tak zejména pro – z našeho pohledu - nevhodné členění dat v tabulkách dodávek a užití pouze do úrovně oddílů (na 2 místa NACE), zatímco jsou kulturní aktivity často až na úrovni tříd (4 místa NACE). Jedním příkladem za všechny mohou být architektonické činnosti v tabulkách dodávek a užití, které zahrnují celý oddíl 71 CZ-NACE. Za součást kulturního sektoru je však považována pouze třída

71.11. Data odpovídající kulturním aktivitám je nutno získávat složitým postupem s využitím znalosti různých vztahů – např. v úrovni produktivity práce mezi třídami či podílu spotřeby materiálu, energie a služeb na výnosech atd. - mezi údaji zjištěnými v rámci statistických šetření (podniková šetření, KULT, NI).

Z předběžných údajů obsažených v tabulkách dodávek a užití byla propočtena váha kulturního sektoru na celkové produkci ČR v roce 2011 v rozsahu 2,23 % (216,2 mld. Kč) a na hrubé přidané hodnotě v úrovni 2,42 % (83,9 mld. Kč).

Pomocí upřesněných údajů lze tato data poopravit resp. mírně snížit. Podíl kulturního sektoru na celkové produkci lze odhadovat na 2,20 % (215,4 mld. Kč), jeho podíl na HPH ve výši 2,33% (80,4 mld. Kč) a na HDP v úrovni 1,4% (53,1 mld. Kč). Poměrně nižší úroveň HDP v porovnání s HPH je dána nízkou úrovní daní vztahujících se ke kulturnímu sektoru a naopak vysokou úrovní přijatých provozních dotací. Snížení HPH oproti roku 2010 bylo ovlivněno jednak relativním nárůstem mezispotřeby a dále celkovým snížením ekonomického výkonu sektoru kultury.

Z předběžných dat lze za rok 2012 předpokládat (odhadovat), že objem produkce v kulturním sektoru dosáhl 210,9 mld. Kč (2,16 % na celostátní produkci) a úroveň HPH 82,2 mld. Kč (tj. 2,38 % z celkové HPH vytvořené v ekonomice). Objem HDP vytvořeného v kultuře lze odhadovat v úrovni 55,1 mld. Kč (1,43 % z celkového HDP). Výchozí předběžné údaje budou dale zpřesňovány a výše uvedený odhad se zřejmě mírně pozmění.